

34 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ριν κατάσασιν, ἐπειδὴ ἔκει ἀπέκτησαν τὸ ὑ-
γιλόταπον αὐτῷ μέτρον, τῷ δὲ ἔλαβον ὄλβιλη-
ρον αὐτῷ τῷδε αὐξησιν. Οὕτως μήτε διώτασαι
νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι αὗτοὶ ἐκομίζησαν ἔκει ὑ-
πὸ τῷ αὐθρώπῳ μόνη οὐ κατάσασις τῆς ἀλώ-
σεώς των αὐτοῖς αὐξαντῶν αἴρονται τῷ κλίματος, ἐμελ-
λε νὰ κατατίσῃ αὐτάς εἰς τὸ τετταρτημόριον. Η
τῷ δέκατοντάρτιον τῷ μεγέθυντι των (1) τὸ ὅποιον
ἀποδεικνύεται τὰ λείτουντα των.

Γ'. Ή μεγάλη ποσότης ὅπερα κατὰ τύχην
εἰς τὰς Γαῖας ἔκείνας δύρεσθη ἐρήμους οὐσας

.9e-

„πας, ὅπα δέ οὐ καταύπικον αρχὴν φαίνεται καθαρώτερον οὐ-
„νομάζονται ἔκεινα οστᾶ σπυρωτά. Εἰσὶ μερικα-
„παί ὅποιας ὄνομάζονται οστά σπυρίου χονδροῦ, ο-
„νας διακριθῶσιν ἀπὸ ἔκεινα πάντας ὅποιας ἔχουσι ανεύριον
„λεπτόν“.—^{Op. Histoire Naturelle, Article de}
^{P. Eléphant, et les memoires de l' Académie des}
^{Sciences, Ann. 1762.}

(1) Μόνη οὐ κατάσασις τῆς ἀλώσεώς των,
αὐτοῖς αὐξαντῶν αἴρονται τῷ κλίματος, ἐμελλε νὰ
κατατίσῃ τὰς Ἐλέφαντας, εἰς τὸ τετταρτη-
μόριον, η καὶ τριτημόριον τοῦ μεγέθους αὐ-
τῶν. Απεδέχθη τὸ δέκατοντάρτιον συγκείσεως εὑός ελε-
φαντίου σκελετοῦ, δύρισκομενόν εἰς τὸ βασιλικὸν παμεῖον,
ὁ ὅποιος ἔζησε δεκατέξια χρόνια εἰς τὸ Θηροτροφεῖον τῆς
Οὐρσαλίας, μετὰ τοῦ ὅσαν τῷ δὲ άλλων ἐλεφαντῶν ὅσοι
ἔπελθόσσαν εἰς τῷ πατερίδατων. Ο σκελετὸς ἔκεινος
τῷ πάντας οστᾶς, αἱ τῷ μεγάλῳ καθ' ὑπερβολήι, εἰσὶ βε-
βαίως κατὰ τὸν ὄγκον τὸν ἥμισυ μικρότερα, ἀπὸ ἔκεινα
τῷ δέκατοντάρτιον, οἱ ὅποιοι ἐλεφάντες ζῶσιν εἰς τῷ
Ασίαν καὶ Ἀφρικήν, τοι πάντων δὲ εἰσὶ πλάκισον δύω
τερίτω μικρότερα, ἀπὸ πάντας οστᾶς τῶν ιδίων ζῶντας δύρ-
εσθαι. En Σιβηρίᾳ.

χεδὸν, ὅπε ζῆται ἡδὲ εἰς, φθαίει διὰ νὰ ἀποδεῖξῃ ὅτι μήτε δὶς εἰδὸς ἢ πολλῶν συμβαίνων, μήτε εἰς σῦν καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον δύρεθησαν μόνον τινα ἄτομα τοῦ αὐτοῦ εἶδους εἰς τὰ Αρκτῷα μέρη, ἀλλ᾽ ὅτι ἀπολύτως εστιν αἴγαιον, ὡς τὸ ίδιον τῷ ζώων εἶδος, κατάφεσεν ἀλλοτε ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅτι ὑπῆρχεν ἔκει, καὶ ὅτι ἐπολλαπλασιάθη, καθὼς δύείσκεται καὶ πολλαπλασιάζονται εἰς τὰ Μεσημβελνὰ μέρη.

Τότου πεδίου, μοι φαίνεται ὅτι στρέφεται η ζήτησις ἡμῶν εἰς τὸ νὰ μάθωμεν, ἢ κρείττον νὰ διερευνήσωμεν εἰνὶ ἢν αἵτία, ἢ ὅποια ἥδιαντο νὰ μεταβάλῃ τις κρᾶσιν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Σφαιρᾶς, ὡς εἰς οὓσας τῇ σύμμερον. Φυχρόταται Ἀρκτικὴ Γαῖα, αἴγαιος εδοκίμασαν ἀλλοτε τὸν βαθμὸν τῆς θερμότητος τῷ Μεσημβελνῷ Γαιῶν.

Τινὲς τῷ Φυσικῷ, ἥδιαντο νὰ νομίσωσιν ὅτι παρήχθη τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα διὰ τῆς παρεγκλίσεως τῆς λοξότητος τῆς Ἐκλειπτικῆς, επειδὴ κατὰ περίπου προσβολῶν φαίνεται ὅτι δεικνύει ἡ τοιαύτη μεταβολὴ, πῶς μὴ οὐσα σαφέρας ἀκόμη ἡ ἐγκλίσις τῆς τῆς Σφαιρᾶς ἀξονος, ἥδιαντο ἡ Γῆ νὰ στρέφηται ἀλλοτε ἐπὶ ἀξονος πολὺ ἀπομεινακρυσμένης ἀπὸ ὅτε ὑπάρχει τῇ σύμμερον, διὰ τὸ ὅποιον δύρεθη ἡ Σιβηρία υπὸ τὸν Ἰσημερινόν. Παρεπτρήθη υπὸ τῷ τῷ Αιρονόμων ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς ἐγκλίσεως τῆς Ἐκλειπτικῆς ἐστι, περίπετε 45° εἰς σῦν αὖνα (1). Ὅποια δεμούς λοιπὸν τῆς αὐτῆς

(1) Ἡ Γανία, υπὸ τῇ ὅποιᾳ ἐγκλίναι πρὸς τὴν Ισημερινήν.

36 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ξήσεως ταύτης διαδόχυ προσταθερᾶς, καὶ οὐαί-
ζονται ἔξικονται αἰῶνες, διὸ νὰ παράξωσι
μίαν διαφορὰν $45'$ λεπτῶν, πρὸ τρεῖς χιλιά-
δες πρὸ ἔξακόσιοι αἰῶνες διὸ νὰ ἀποδώσωσι
τέλια διαφορὰν 45° μοιρῶν, ὥτις ἡδιώτατο
νὰ φέρῃ τέλια ἔξικοσιαν τὴν πλάτης μοῖραν εἰς
τέλια δεκάτην πέμπτην, ὥτοι τὰς γαῖας τῆς Σι-
βιείας, ὅπου κατώκησαν ἄλλο περὶ οἱ ἐλέφαν-
τες, εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη ὅπε τῇ σύμερον δύ-
είσκονται. Ἀλλ', ἐρεῖτις, φθάνει μόνον διὸ
τὸ παρελθόν τὸ νὰ δεχθῶμεν τέλια μακρὰν
ταύτην τὴν χρόνου περίοδον, ἵνα ἀποδώσωμεν
τὸν λόγον ἀποχρῶνται διὸ τέλια κατοίκησιν τῷ
ἐλεφαντῶν ἐν τῇ Σιβιείᾳ· εἰσὶ τελακόσιαι
ἔξικονται χιλιάδες χρόνων ὅπε τῇ στρέφετο περί¹
εἴσα ἀξωταὶ ἡ Γῆ, οἵτις ὡς μεμακρυσμένος 45
μοῖρας ἀπὸ ἐκεῖνον, ἐπὶ τῷ ὅποις τῇ σύμερον
στρέφεται· ὁ δέκατος πέμπτος βαθμὸς τοῦ
πλάτης καθ' ἡμᾶς, ὑπῆρχε· ὁ ἔξικοσις τό-
τε, κτλ'.

Πρὸς .

Ἅστομενον ἡ Ἐκλεπτική, ἀποβάναι μικροστέραι κατὰ
σωιχεῖαι. Ἐπὶ τῷ χρόνῳ τῆς Ἰππάρχυ, ἥτοι 250
τὸν φρὸν Χριστοῦ, ἥτις $23^{\circ}, 51', 20''$. Ἡδη δὲ ἔκισται τὰς
 $23^{\circ}, 28', 1'', 5.$ ἐπομένως ζητᾶται, ὅπόσηπ τὸν ἐλάτ-
τωσις αὕτη εἰς εὖα αἰῶνα, ἢ εἰς εὖ ὀλόκληρον ἥτοι ὑ-
πολογίζεται. Κατὰ τὸν διάφοροντον οἱ Ἀστρονόμοι με-
γάλως· διώλγουν ὁ Κ. Λαλαῦδος τέλια φράτης ἐλάτ-
τωσιν. ἴσια $1', 28'',$ ὑπερον ὅμως ἀκειβέστερον ὠλύσατο
 $33''$. παρομοίως διδούται μεγάλαι διαφοραι καὶ φρός τὸν
διαστέραι, ὑποτίθεται ὅμως γενικώτερον ἴση $0'', 521.$ —
Οὐρ. Freiherr von Zach Sonnenabellen. Ο Μεταφρ.
Boppenbergers Astronomie. Ο Μεταφρ.

ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ. 37

Πρὸς τὰ ὄποια ἀποκείνομαι, ὅτι οὐδέα
αὕτη ηγ) ὁ κύπευθεν αὐτοδόμοις βόπος τῆς
ἕξηγίσεως, ὅταν σέσταθῶσιν ἀκριβεστερον, δεῖ
δύναται νὰ διαμείνωσιν. Ή μεταβολὴ τῆς λο-
ξότητος τῆς Ἐκλειπτικῆς, δεῖ εἶναι μία συ-
νεχὴς καὶ ταχεῖα σύζητις ή μείωσις, σέζες
τίας δὲ εἰς μόνον μία περιωρισμένη ἐπάλ-
λαξίς, ἥτις πότε κατὰ τὸν θῦνα, πότε δὲ ηγ)
κατὰ τὸν ἄλλον βόπον συμβαίνει, ἥτις ἐπο-
μεῖως δεῖ οδώνατο κατ' οὐδεία τρόπου ποτε
νὰ φροζεύσῃ· διὰτην κανονικήν ματιάνην διαφο-
ράν ταύτην τῆς παρεγκλίσεως τῷ 45 μοιρῶν,
ἐπειδὴ ή μεταβολὴ τῆς λοξότητος τῷ ἀξονος τῆς
Γῆς, ἐφροζεύσῃ διὰ τῆς σφραγίδας τῷ πλα-
νητῶν, οἱ ὄποιοι μεταποίζουσι τῶν Ἐκλειπ-
τικῶν χωρίς νὰ σύγισωσι τὸν Ἰσημερινόν.
Αὐτὸν οὐ ληφθῆ ἡ ἴσχυροτέρα· αὐτῷ τῷ ἐφέλ-
ξεων, ἥτις εἰναι ή ἔλξις τῆς Ἀφροδίτης, ἐξειδά-
ζοντο διακόσιαι εξήκοντα χιλιάδες χρόνοι, διὰ
νὰ δυνηθῇ νὰ μεταβληθῇ ή θέσις τῆς Ἐκλει-
πτικῆς απὸ τῷ 180° ἕως τῆς ἔρχιας τῆς Ἀ-
φροδίτης, ηγ) ἐπομένως νὰ φροζεύσῃ μία
μεταβολὴ ἐξ μοιρῶν ηγ) 47 λεπτῶν, εἰς τῶν
ἄλιθη λοξότητα τῷ ἀξονος τῆς Γῆς, ἐπειδὴ 6°
καὶ 47', εἰσὶ τὸ διπλάσιον τῆς σγκλίσεως τῆς
ἔρχιας τῆς Ἀφροδίτης. Οὕτως ή σφραγεῖται τὰ
Διὸς δύναται εἰς τὸ διάτημα ἔιάκοντα ἐξ χι-
λιάδων χρόνων νὰ μεταβάλῃ τὴν λοξότητα τῆς
Ἐκλειπτικῆς, μόνον 2 μοίρας ηγ) 38 λεπτά,
ηγ) μὲ ὅλον τότο τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸν συμ-
πληρύται μερικῶς ὑπὸ τῷ φροτέρῳ, ὥστε δεῖ
εἶναι ποσῶς διωνάτον ὅποι ή μεταβολὴ αὕτη

38 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

τῆς λοξότητος τῆς Ἐκλειπτικῆς νὰ φθάσῃ ποσε ἄχρι τοῦ ἔκτου βαθμοῦ, πολλῷ μᾶλλον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι αἱ ἔροχαι τῆς πλανήτης μεταβαλοῦσιν αὐταὶ ἑαυταῖς, υπόθεσις, τίνῳ ὅποιᾳ ἡμεῖς μήτε διωάμεθα, μήτε φρέπει νὰ ἀποδεχθῶμεν, εἰπειδὴ γένεμία αὐτία διώνται νὰ παράξῃ τὸ τοιότον ἀποτέλεσμα. Καὶ καθὼς δοὺ δύναται τις νὰ κείνῃ διὰ τὸ παρελθόν εἰμινοῦ διὰ τῆς αὐτοφερήσεως τὸ παρόντος, καὶ τῆς ὑποτοπάσεως πρὸς τὸ μέλλον, ἀδιώσατον ἐσεται, ὅσον μακραὶ ηγὸν ἀνέκτεινοτις τὰς ὄρους τῆς χόνων, ἵνα ὑποτεθῇ ὅτι οὐ εἰπάλλαξις τῆς ἐκλειψεως ἥδωνάθη ποτε νὰ φροξεύσῃ μίαν διαφορὰν 6 μοιρῶν εἰς τῆς Γῆς τὰ κλίματα. Εἴπομενος, οὐ τοιαύτη αὐτία ἐστι διὸλυ αὐτίκανος, ηγὸν οὐ οἰζύγησις τίνῳ ὅποιᾳ ὑπεύθεν ἔμελλε νὰ ζητήσῃ τις νὰ ποειδῇ φρέπει νὰ ἀπορρίφῃ.

Ἄλλ' εἰγὼ διώμαται νὰ ἀποδώσω ἐπέρως τίνῳ τόσον δύσκολον οἰζύγησιν, καὶ νὰ παράξω αὐτεῖν ἀπὸ μίαν ἄμεσον αὐτίαν. Εἴδομεν, ὅτι οὐ ὑδρόγειος Σφαῖρα ὅταν ἔλαβε τὸ χῆμα αὐτῆς ὡς εἰς μίαν ρόώδη κατάστασιν ἀπεδείχθη δὲ, ὅτι εἰπειδὴ δοὺ ἥδωνάτο τὸ ὑδωρ νὰ φροξεύσῃ τίνῳ αὐτάλυσιν τῆς γεωδῶν ὑλῶν, οὐ ρόσισότης αὕτη ὡς μία τῆξις γενομένη ὑπὸ τὸ πυρός. Οὐδέν, ἵνα ἀπὸ τῆς φρέπης ταύτης καταστάσεως τῆς καταφλέξεως ηγὸν τῆξεως, γεύνται οὐ μετάβασις εἰς τὴν κατάστασιν τῆς τερπνῆς ηγὸν μετεξέσεις Θερμότητος, εἶχειάζετο καιρός. Η Σφαῖρα δοὺ ἥδωνάτο νὰ καταψύχθῃ ὅντες ἔως εἰς τὸν βαθμὸν ὅ-

πῦ τῇ σύμερον δίεισκεται· γάτως εἰς τὰς φράτας χρόνις μετὰ τὸν θηριατισμὸν αὐτῆς, ή ἴδια τῆς Γῆς Θερμότης ἡν̄ ἀπειροπλασίως μεγαλυτέρα ἀπὸ ἐκείνων, τῶν ὅποίαν εἴδε χειτο ἀπὸ τοῦ "Ηλιου", ἐπειδὴ καὶ ἐκείνη εἶτι πολλῷ μεγαλυτέρα τῇ σύμερον· ἐπομένως, ἀφ' ἣ ὀλίγον κατ' ὀλίγον διεσκεδάσῃ τὸ μέγα ἐκεῖνο πῦρ, τὸ κλῖμα τῆς Πόλεως ἐδοκίμασε καθὼς τὰ ἐπίλοιπα ἄλλα κλίματα τὰς διαδόχους Βαθμὸς τῆς Θερμότητος τε καὶ κατατύχεως. Τηῦρε λοιπὸν χρόνος τις, μάλιστα δὲ μία μακρὰ χρόνων σειρά, καθ' ἥν αἱ Γαῖαι τῆς Ἀρκτοῦ, ἀφ' ἣ (καθὼς αἱ ἐπίλοιποι) κατέκαυσαν, ἔφεσαν εἰς τῶν αὐτῶν Θερμότητα καθὼς εἰσὶ τῇ σύμερον τὰ Μεσημβεινὰ μέρη, εἰς τὰ ὅποια η τοιαύτη Θερμότης εἶναι αἰνιγκαία. Τὸ φράγμα λοιπὸν, αὐτὶ νὰ φανῇ παράδοξον, σωδέεται ἀντελῶς μετὰ τοῦ λοιπῶν, καὶ εἰναι μόνον μία ἀπλῇ σωστεια· αὐτὶ νὰ αὐτιβῇ εἰς τῶν θεωρίαν τῆς Γῆς, τὸν ὅποίαν φρεσκεδέμενα, γίνεται ὅτι ἀνατίας τότε αὐτὸν μία ἐπακόλυθος δοκιμασία, ἵτις διώναται νὰ βεβαιώσῃ ἔτι μᾶλλον τὸ σκοτεινότερον ἐκείνης μέρος, ἵτοι ὅταν ἀρχιται νὰ ἐκπίπτῃ ὁ νοῦς μέσα εἰς τοῦ χρόνων τὸ βῦθος, ὅπε φαίνεται ὅτι τὸ φῶς τοῦ πνεύματος ἀποσβέεται, καὶ ὅπου δι᾽ ἐλλειψιν τοῦ παραπτήσεων, φαίνεται ὅτι δεῖ διώναται νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ ἐκεῖνη, ἵνα εἰχαρίσωμεν πλέον μακρύτερον.

Μία ἕκτη Ἐποχὴ, υπερωτέρα τοῦ λοιπῶν πάστε, ἐστιν ἡ Ἐποχὴ τῆς ἀπόχωρίσεως τοῦ δύο Ζηρῶν. Βέβαιον, δει καὶ ἡσαν ἐκεῖναι ἀπο-

40 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

κεχωρισμέναι τότε, ὅταν ἔζων οἱ ἐλέφαντες
ώσαύτως εἰς τὰς Ἀρκτικὰς γαῖας τῆς Ἀμερικῆς, λέγω ὡσαύτως, ἐπειδὴ παρομοίως διέσκονται ὥστε ἀντρὸς σὲ τῇ Σιβηρίᾳ, Ρωσίᾳ, καὶ Καναδα. Ή διαίρεσις λοιπὸν τῷ Σιρῶν ἐγένετο εἰς χρόνος οὐτερωτέρυς, ἀπὸ τῆς χρόνας τῆς κατοικήσεως τῷ ζώων ἐκείνων εἰς τὰ ἀρκτικὰ μέρη· ἀλλὰ καθὼς διέρχονται παρομοίως ὥστε ἐλεφάντων σὲ Πολωνίᾳ, Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, καὶ Ἰταλίᾳ (ι), φρέπει νὰ συμπεραύῃ τις

οὐτοί

(ι) Οὐχὶ μόνον ἐν τῇ Σιβηρίᾳ, Ρωσίᾳ, καὶ Καναδα διέρχονται ἀκρόδοκτες καὶ ὥστε ἐλεφάντων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Πολωνίᾳ, Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, καὶ Ἰταλίᾳ. Εἴκαρυμενών ὅλων τῷ τεμμαχίῳν ἀντρὸς σαλέντων ἀπὸ Ρωσίας, καὶ Σιβηρίας, τῷ ὅποια διαπρῆνται εἰς τὸ Βασιλικὸν ἡμάντη Μαστίου, διέρχονται καὶ ἀλλα αἰχόμει περιοσόπερα εἰς τὰ καὶ μέρος διάφορα τῷ Παερσίῳ Μαστίᾳ. Ενας μεγάλος ἀντρὸν αὔριδμὸς ἐστὶν εἰς τὸ ἐν Πετροπόλει Μαστίου, καὶ τὸν ἐκδοδεύτην καπάλογον τῷ 1742. Εἰσὶ φορὸς αὐτοῖς παρόμοια εἰς τὸ Μαστία τῆς Λόνδρας, τῆς Κοπεγχάγης, καὶ εἰς ἀλλας μεγάλας συλλογαὶ τῆς Αγγλίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας. Εἴκα τῷ φέδιν ἐλεφανταῖς ὥστε ὡσαύτως πολλὰ καὶ παντοῖα ἔργα ἐδελδύθησαν· ἐπομένως δεὶ διώταται νὰ ἀμφιβάλληται πλέον δῆλον τιὰ μεγάλων ποσότητα τῶν ποιουτῶν λειτάνων, αἵδιεσκομενών σὲ Ρωσίᾳ καὶ Σιβηρίᾳ.

Ο Κ. Παλλὰς, σοφὸς Φυσικὸς, δύρηκεν εἰς τὰς πελματίνες χρόνους τῆς σὲ Σιβηρίᾳ ὄδοιπερίας την, μίαν μεγάλην ποσότητα ἐλεφαντίνων ὥστε, καὶ σῦν ὄλοκληρον σκελετὸν ρινόκερω, ὅστις ὡς κεχωρισένος εἰς τιὰ γιὰ μόνον μερικὺς πόδας.

,, Ἀγεκαλύφθησαν σὲ τῷ Σβιτστόκη ἐξαίσια
,, ἐλεφαντῶν ὥστα, ἀπέχοντι τῆς Πετροπόλεως δεκ-

ὅτι καθ' ἵνα αὐτούς κατέψυχον τοῖς Ἀρκτῷ ταῖς γαιῖς, παρεχώρουν καὶ τὸ ζῶα αὐτὰ
φρός

„πά βέρστας, τὰ ὅποια αἰσκάφησαν ἀπὸ εὑστόπου,
„ὅγα καπαποτίσμένον πολὺν καιρόν. Καὶ λοιπὸν δεν
„διώσαντα πλεον τὰ ἀμφιβάλλοντα διὰ τοὺς θαυμασίους
„ἐκείνους καπαστροφής, οἵτις μετέβαλε τὸ κλίμα, τοῖς
„φροίσι ταῦτα Μυημάτα, ἀποδηκυύσσιν ὅτι οἱ ἀφανιδεύ-
„τες τῆς σύμμερου πόποι ὑπὲρ τὴν Τύχην, τῶν αἴλοτε
„οὐλαὶ τὰ φροτερίματα τῆς Μεσομβελνῶν μερῶν“.

„Η αὐτακάλυψις τῆς σκελετῶν καὶ τῆς ὄσταν οὕτως ἐ-
λεφαντῶν ἐν τῇ Κανάδῃ ἔστιν αὔριετέ νέα. Εἶδοποιήθησαν
πεθεροὶ τῶν φρότων διὰ τῆς ἐπισολῆς τοῦ Κ. Κολλινσόνου,
μέλεις τῆς ἐν Λόνδρᾳ Βασιλικῆς τῶν Ἐπισημῶν Ἀκα-
δημίας. Τῆς δὲ ἐπισολῆς ἴδια ἡ μετάφρασις.

„Μᾶς ἐβεβαίου ὁ Κ. Γρούχαίτης ὅτι εἰς τοὺς πε-
ριηγήσας αὖτοῦ κατά τὸ 1765 καὶ 1766, ἡδε μεγά-
λας ὄστεα καὶ χούδρις ὄδοντας, φρός τὰ γεννιαζόντα
μέρη τὸ πόπαμόν τοῦ. Οχιό, ἀπέχοντα αὖτε 4 μιλλίοις
κατὰ τὸ Ανατολικο-Μεσομβελνόν, καὶ μεμακρυσμένα
τὰ Καίστη (παρ' οὐδὲν ὀνομαζόμενα Πιτσβύργο)
φρεστές 640 μιλλίοις, εἰς τὰ πέτρικα μιᾶς ἀλμυρᾶς λί-
μνης, ὅπου σωαδροίζονται εἰς διωρυγμένας καιρύς τοῦ
τοξόντης τὰ θηράματα· αὐτὸν δέ τοι πέραστος τὸ μέρος αὐτὸν πειρά-
γως, αὐτακάλυψεν εἰς εὑστόπου ὄχηδον φρός τὰ
μέρη τῆς λίμνης εἰς πληθὸς ὄστεαν μεγάλων ζώων,
ῶντες δέ τοι μῆκος καὶ τὸ χῆμα αὐτῶν, φρέπει τὰ συμ-
περάγη τις ὅτι αὐταὶ οὐσαὶ ὄστα ἐλεφαντῶν“.

„Οἱ χούδροι ὄμως ἀκρόδοντες, Κύριε, τὰς ὅποις
σοὶ τέλω, μέρεδησαν μὲν τῆς ἀκρόδοντων ἐκείγων· με-
ταξαὶ πολὺ μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτὰ φαίνονται ὅτι ἀπο-
δεκνύσσιν, πῶς δεν αὐτοὶ εἰς ἐλέφαντας. Πῶς συμ-
φωνεῖται τὸ ποιόν παράδοξον; δεκτὸν διώσασθαι τὰ
ὑποστεδῆ ὅτι ὑπῆρξεν ἀλλοτε ἵκῃ μεγάλος ἀειδμός.

„Ζώων,

42 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

πρὸς τὰ μέρη τῆς εὐκράτων Ζωνῶν, ὅπου ἡ Θερμότης τῆς Ἁλίας καὶ ἡ μεγαλοπέρα τῆς Σφαίρας

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΛΕΠΤΩΝ

„ζώων, ἔχόντων ὁστᾶ ἐλεφαίτων, καὶ σιαγόνας ἵπποι, ποτίμαιον; ἐπειδὴ οἱ γόμφιοι ἔκεινοι χονδροὶ ὁδόντες, διαφέρεστε πολὺ ἀπὸ τῶν ὁδόντων τῶν ἐλεφαίτων. Ο „Κ. Γρούχανης, κατὰ τὸν μεγάλην ποσότητα τῶν διαφόρων ἔκεινων ἄδον τῶν ὁδόντων, ἥτοι τῶν ἀκροδόντων τῶν γομφίων, ὅπῃ παρεπήρισεν εἰς ἔκεινα τὰ μέρη, νομίζει αὖτις ἡσαν τελάχιστον ζώων παρομοίων. Προσέτι οἱ ἐλέφαντες δεν ἡσαν τελείως ἔγνωσμενοι εἰς τὰς Ἀμερικὰς, καὶ πιθανῶς μήτε ἔχομίδησαν ἔκει ἐκ τῆς Ἀσίας· τὸ ἄδωνακτον νὰ ζήσωσαν, σιν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη διὰ τὸν παγετὸν τὸν χειμῶνος, ἐν φῷ μάλιστα διείσκεται μία μεγάλη ποσότητα τοῦ ὀστέων αὐτῶν, αποτελεῖ τὸ φράγμα παραδοξότερον, τὸ ὅποιον φράπτει νὰ διακερίνῃ ἡ ἔξοχος ὑμῶν ὁξεῖδοια.

„Ο Κ. Γρούχανης ἔσπειρε, τῷ Φιδρουαρίῳ μέσων 1767 ἔτους εἰς Λόνδραν, ὅσα ὅταν καὶ ὁδόντων ἔσυναξεν εἰς τὸ 1765 καὶ 1766 ἔτος.

„Α'. Εἰς τὸν Μυλόδον Σχελβύρυνην δύω μεγάλας ἀκρόδοντες, τῶν ὅποιών οἱ ἦν ὄλόκληρος, καὶ ἔχει ψεδὸν ἐπτὰ ποδῶν μῆκος (6 πόδαις, καὶ 9 δακτύλιοι. Γαλλικὸς), τὸ πάχος ἦν καθὼς συνήθως τὸ πάχος εὐός ἐλεφαντίνης ἀκρόδοντος ἔχοντος τὸ αὐτὸ μίγεδος.

„Β'. Μίαν γυάλιον μὲ δύω γομφίς ὁδόντως, καὶ ἔκποσ αὐτῷ πολὺς γομφίς λίαν χονδρός.

„Ο αὐτὸς ἔσπειρε φρός τὸν Δόκτωρα Φρανκλίνον.

„Α'. Τρεῖς ἐλεφαντίνους ἀκρόδοντες, τῶν ὅποιών οἱ εἰς ἔχει μῆκος περίπου ἑξ πόδαις, καὶ λιῶ κατὰ τὸ μέσον σωτερλασμένος, εἰς τὸν κεντρὸν αὐτῶν διεφθαρμένος ἡ φαγωμένος, ὡμοίαζε μὲ τὸν Κιμωλίαν, οἱ δέ λοιποὶ ἡσαν σῶοι· ἡ ἀκρα τὸ εὐός αὐτῶν ὠξώνεσσε εἰς ἀκμήν, τὸ δὲ ὄστην ἀθρισον.

„Β'.

Ε.Γ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ρας παχύτης, αὐτεπλήρων τῆς ἐσωτερικῆς. Θερμότητος τῶν ἀποβολῶν ὡς τελευταῖον, ἀφ' ἧς κατεψύγησαν παρομοίως καὶ αἱ Ζώναι ἀνταῦ, κατέλαβον κατὰ μικρὸν τὰ κλίματα τῆς διακεκαυμένης Ζώνης, εἰς τὰ ὅποια διετρέθη μακρότερον ἡ ἐσωτερικὴ θερμότης, διὸ τὸν μεγαλύτερην παχύτητα τοῦ σφαιροειδοῦς τῆς Γῆς,

,, Β'. "Ἐνα μικρὸν ἀκρόδουτη σχεδὸν τελῶν πεδῶν τοῦ μήκες, πάχυς ὅσον τῆς χειρὸς ὁ πῆχυς· ἵνα μὲν τῷ φατνίῳ, τῷ ὅποιᾳ αὐτελαμβανον τὸ μῆκες τοῦ τείνων, νας ἔχονται εὖ κατανοεῖδες καὶ σιλπνὸν χεῶμε, καὶ ἐφαίνουσθαντοις τὸσον γενεροὶ ὥστε νὰ αὐτημένησαν φροσφάτως, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὴν ζώνην.

,, Γ'. Τέοσαρας γνάθες, τῷ ὅποιων οὐ μία ἡν τηλατίπη, καὶ ἄχε μεγαλύτερον ἀεριδμὸν ὀξυπότων, παρὸτε ἐκεῖναι τὰς ὅποιας σᾶς ἔτειλα. — Διώασθε γὰρ βεβαιωδῆτε ὅτι ὅλα ἐκεῖνα ὅπερ ἔτελησαν φρός τὸν Μυλόρδου Σχελβύρου, καὶ τὸν Κ. Φραγκλίνον, ἥσαν τὰς αὔτη σχίματας, καὶ ἄχον τῶν ἴδιαν λαμφρότητα μὲν τὴν σελήνην.

,, Ο Δόκτωρ Φραγκλίνος ἐγδυμάτισεν ἔχατος μὲν εὑρισκατικὸν, ὁ ὅποιος ἀπὸ τῆς ἴδιας ἀντὶς μέρους τῆς πλησιοχώρας φρός τὸν Όχιον, ἔφερεν εὖτε πλέον λόγκον καὶ λαμφρὸν ἀκρόδουτη, σωηρμοσμένον καλύτερον ἀπὸ τὰς ἄλλας, καὶ μίαν γνάθον πολὺ μεγαλύτεραν ἀπὸ ἐκεῖνας τὰς ὅποιας αἴσφερε. — Επισοδὸν τὸ Κυρίε Κολινσόνιον φρός τὸν Κ. Βιφών, σαλεῖσα ἀπὸ Μίλλα-Χίλλ πλησίου τῆς Λόνδρας, τῇ 3 Ιουλίου 1767.

"Ορε τῷ ἐκ τῷ τέλει τῆς παρούσης Διαβριβῆς, τῶν ἐπιτομών τῆς Ἐφημερίδος τῆς περιπούσεως τοῦ Κ. Γρογχαίην, γενεμένης περὶ τὸν ποταμὸν Όχιο, καὶ σταλείσης φρός τὸν Κ. Φραγκλίνον τῷ 1765, μέσι Μαΐῳ. καὶ τῶν ἐπιτομών τοῦ Κ. Γρογχαίην.

44 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΤΣΕΩΣ.

Γῆς, καὶ μόναι εἰσὶν, εἰς τὰς ὅποιας ἡνωμένη αὐτὴ ἡ Θερμότης μετὰ τῆς Θερμότητος τῆς Ήλίας, ἐστιν ἴκανῶς διωνάθη ἀκόμη τῇ σύμβρον, ἵνα διατρίψῃ τὰ φύσιν των, καὶ συγκρατήσῃ τὸ πλήθυσμά των.

Παρομοίως δέ εἰσκονται ἐν τῇ Γαλλίᾳ, καὶ τοῖς λοιποῖς μέρεσι τῆς Εὐρώπης πογχυλίᾳ, σκελετοῖ, καὶ απόνδυλοι θαλασσίων ζώων, ταῖς ὅποια μονον εἰς τὰς Μεσογείας θαλάσσας δύνανται κατὰ τὸ παρὸν νὰ ὑπάρχωσι. Συμέβη, διὰ τὰ κλίματα τῆς θαλάσσης, οὐδὲ μεταβολὴ τῆς κράσεως, καθὼς καὶ εἰς τὸν ξηραν, καὶ τὸ ἴδιον αὐτὸν Γενόμενον σύζητυμενον ὡς τὸ πρῶτον διὰ τῆς αὐτῆς αἰτίας φαίνεται ὅτι βεβαιοῦ ὄλοκληρον τὰ φάσματα τοῦ ἀπόδειξιν.

"Οταν τὰ ἀρχαῖα παῦτα Μημεῖα τῆς πρώτης ἡλικίας τῆς Ζωτικῆς Φύσεως τῷ πρώτῳ χρόνῳ, παραβάλλωνται μετὰ τοῦτο ἡδη ὑπαρχόντων, βλέπομεν ὅτι τὸ συστατικὸν χῆμα ἐκάτε νόμος διεπρέπη τὸ αὐτὸν ἀμετάβεπτον εἰς τὰ κυριώτερα αὐτῆς μέρη, μήτε μετεβλήθη ποσῶς τοῦ εἶδους ὁ τύπος· οὐδὲ σωτερικὴ μορφὴ διεπήρησε τὸ χῆμα αὐτῆς. "Οσον μακραν καὶ αὖθελησαν νὰ φαντασθῶσιν οἱ αὐτρωποι τὰς σειραν τῷ χρόνων, ὅπόσον αἰειδιὸν γενέσεων προσελάβοντο οὐ πέθεντο, τὰ ἄτομα ὅμως ἔνδεις ἐκάτε νόμος φέρεται τῇ σύμβρον τὰ σχήματα τῷ απόμων τῷ πρώτων αἰώνων· ἐπειδὴ τὰ καπώτερα εἶδη ἐδοκίμασαν, ως εἴπομεν, αἰδιατικῶς ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῷ διαφόρῳ αὐτιῶν τῆς γενύς αὐτῷ διαφθορᾶς. ἔσι δὲ τότε μόνον διὰ τὰ ὑποκείμενα τῷ πρώτῳ εἰς δῶν,

δῶν, ὡς ἐλεφαντῶν, ἵπποποτάμων, ἀξιοπα-
ρατήρητον. ἐπειδὴ ὅταν παραβάλλωνται τὰ ἀν-
τίμ παλαιὰ λείψαντα μετὰ τοῦ πωεινῶν βλέ-
πομεν. ἐν γένεις ὅτι τὰ ζῷα αὐτὰ ἵσταν με-
γαλήτερα τότε ἀπὸ τῶν. Ἡ Φύσις τότε οὐ
εἰς τὴν φωτίαν αὐτῆς ἀκριβῶν, οὐ ἐσωτεεκή-
της Γῆς Θερμότης ἔδιδεν εἰς τὰ φροῖόντα αὐ-
τῆς ὅλην τὴν διάστασιν, ἀλλὰ ἕκπασιν ὅπου ἔδύ-
ναντο νὰ δεχθῶσιν. Εἰς τὰς φωτίας ἐκείνους
χρόνες ἵσταν γίγαντες ἐκάστου γένους, ὅτι οἱ
ναῦνοι ήταν οἱ πυγμαῖοι ἐγένοντο ὑστερον, ἥτοι
μετὰ τὴν κατέλυξιν· ηταὶ ἕα, (καθὼς ἀπο-
δεικνύουσι τὸν ἄλλα μυημένα) εἰσὶν ὄλοκλή-
ρως σέξαφανιδεύτεροι εἴδοι, ἥτοι ζῷα, τὰ ὅποια
ὑπῆρξαν μετ' ἄλλοτε, νῦν δὲ σέξέλιπον. δύναν-
ται μόνον ἐκεῖνα νὰ γίνανται, τοῦ ὅποιων ἀπή-
τει οὐ φύσις πλέον μεγαλυτέραν θερμότητα,
παρὰ ὅτι εστι οὐ πωεινὴ τῆς διακεκαυμάτης
Ζώνης. Οἱ σέξαιστοι ἐκεῖνοι τετράγωνοι σχε-
δὸν γόρμφοις ὄδόντες, μὲ τὰς χονδράς αὐτῶν
ἀκμάς, οἱ ἀπολελιθωμένοι μεγάλοι ἐλικες, τοῦ
ὅποιων ἔχουσι μερικοὶ πολλῶν ποδῶν διάμε-
τρον (ι), πολλὰ ἄλλα ὄφαεια καὶ κογχύλια
ορυκ-

(ι) Οἱ ἀποκελιθωμένοι ἐκεῖνοι μεγάλοι
ἐλικες, τῶν ὅποιων μερικοὶ ἔχεσι διάμετρον
πολλῶν ποδῶν. Όλων τῶν ἀπολιθώσεων οὐ γνῶσις,
τῶν ὅποιων δεν διερίσκονται πλέον ζῶντα αὐτάλογα, ὑ-
πετίθει μίαν μακραί ταύδην αὐτῶν, καὶ μίαν ἐσκεμμέ-
νην σύγκεισιν ὅλων τῶν εἰδῶν τὴν ἀπολιθώσεων, τὰ
ὅποια ἀχρι τῶν δε διέριθνσαν μέσον τῆς φύσεως κόλπους τῆς
Γῆς, ἀλλὰ οὐ πανταὶ δεινοὶ ἐπελευποιήθη ἀκόμι.

46 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

όρυκτα, τῇδε ὅποιων δεῖ δίεσκοται μήτε μέρος. ζώντων αὐτόγνων, ὑπῆρξαν εἰς ἔκείνους

τὰς

μεναὶ ὅμως πεπισμένοις ὅτι δίεσκοται πολλὰ ἄδηταντον, ὡς τὰ Ἀμμάνια κέρατα, οἱ Ὀτσοκερατῖται, οἱ Φακονιδεῖς, οἱ Νομισματικοί λίθοι, οἱ Βελεμνῖται, οἱ Λίθοι τῆς Ἰαδαίας, οἱ Ἀνδρωπομορφῖται κτλ'. τὰ ὅποια δεῖ διώνται νὰ αὐτοχθῶσιν εἰς κανεὶς ἄδος κατὰ τὸ παρὸν δίερεσκόμενον. Εἶδομεν ἀπολελιθωμένα Ἀμμώνιας κέρατα δύο, καὶ τριῶν ποδῶν διαμέτρου, καὶ διὰ μαρτυριῶν ἀξιοπίστων ἐπειδημεν, ὅτι εὗ ἀυτῷ δύρεδῃ Συντῆ Καυκανία πολὺ μεγαλύτερον ἀπὸ μίαν μυλόπετραν, ἐπειδὴ εἰς εῦα πόδα πάχυς, ἥχεν ὅκτὼ πόδας διαμέτρου. Μοὶ ἐφόρος φερον τὸ τοιόπον διὰ νὰ μοι ταλῆ, ἀλλ' ὅμως τὸ ἐξαίσιον βάρος τὴν ὄγκου ἀντοῦ, τὸ ὅποιον λῷ περίπου ἕξ χιλιάδων, καὶ τὸ μεγάλον τῶν Παρθενίων διάστημα, μοι εμπόδισαν ἀπὸ τὴν νὰ λάβω ἀντὸ τὸ δῶρον. Μήτε γνωρίζοται πλέον τὰ ἄδητα τῇδε ζώντων, εἰς τὰ ὅποια αἴγακον τὰ λείτανα, περὶ τῇδε ὅποιων ἀλλαχεῖ ὄνομασὶ αὐτοφέρεμεν, ἀλλ' ὅμως τὰ παραδείγματα αὐτά, καὶ ἀλλα δὲ πολλὰ ὅπερα ἴδωμεν τὰ σημειώσω, φθάρτυσιν ὡς νὰ ἀποδημήσωσιν ὅτι δίερεσκοτο ἀλλοτε εἰς τὰς θάλασσαν πολλὰ ἄδητα κογχυλίων καὶ ὀστρακοδέρμων, τὰ ὅποια δεῖ διεύ υπάρχεστι πλέον. Εἰσὶ παρομοίως ὁ Τάρεια τινὰ φολιδωτά, τὰ περισσότερα ἀπὸ ἐκαίνα ὅπερα δίερεσκοται εἰς τὰς πλάκας καὶ μερικές χιτώνες, τὰ ὅποια δὲν ὅμοιάζουσιν ἵκανως μὲν δοσαὶ ὁ Τάρειας εἰσιν ἐγνωμένα ἡμῖν, ὡς νὰ διωηδῆ τις νὰ εἰπῇ ὅτι εἰσιν ἀντοῦ η ἐκαίνη τὰ ἄδητα. Ἐκαίνα ὅπερα δίερεσκοται εἰς τὸ Βασιλικὸν ταμεῖον, ἔξαιρέτως μέσα εἰς ὄγκους πετρώδεις πεφυλαγμένα, δέν δύνανται ωσαύτως νὰ αὐτοχθῶσιν ἐντελῶς εἰς τὰ ἡμῖν ἐγνωσμένα ἄδητα. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι μεταξύ ὅλων τῶν γενῶν, ἥχεν ἄδητη ἀλλοτε η θάλασσα, τὰ ὅποια μήτε δίερεσκοται σήμερον.

Ἀλλ' ὅμως, καθὼς ἀπομεν, ἀλλεὶ τὰδε ἔχομεν μόνον

τὸς ἀρχαίους χρόνους, ὅπερ ἔσαι Θερμαὶ ἡ γῆ
καὶ ἡ θάλασσα, ἐπειπτε νὰ ἔφεσι ζῶα, εἰς
τὰ ὄποια λιγὸς αὐτὸς τῆς θερμότητος, καὶ τὰ ὄποια δεὶς ὑπάρχεσι πλέον
τῇ σήμερον, ἐπειδὴ πιθανῶς ὑπὸ τοῦ φύκας
ποθαίθησαν.

Ίδου λοιπὸν ἡ τάξις τῷ χρόνῳ ἡ ἀνδει-
κρυψίη διὰ τὸ Γενομένων καὶ τὸ Μυρμεῖον.
Ίδου εἰς τὰ διαδοχὴν τῷ πρώτων Ἡλικιῶν
τῆς Φύσεως, ἐξ Ἑποχαὶ, ἐξ ἐκτάσεις διαρ-
κείας, τῷ ὄποιον αὐτῷ ἀπειράνετοι οἱ ὄ-
ροι, οὐκ εἰσιν ὅμως ἡττον πραγματιώδεις, ἐ-
πειδὴ αἱ Ἑποχαὶ αὐτῷ, δεὶς εἶναι καθὼς αἱ
Ἑποχαὶ τῆς Πολιτικῆς Ἰσορίας, σεσημανμέ-
ναι διὰ σημείων σταθερῶν, ἡ περιελεύσις
ὑπὸ τῷ αἰώνων, καὶ τῷ ἀλλων μερῶν τῷ χρό-
νῳ, τὰ ὄποια ἥδη μενεῖται αὐτὸν ἐπαειδε-
ρίσωμεν τῷ καταμετέπομψι αἰνειβῶς. Μ' ὅ-
λον τότο δωμάτεντα νὰ παραβάλλωμεν αὐτὰς
πρὸς ἀλλήλας, νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰς αὐτοφορ-
κίας αὐτῷ διάρκειαν, τῷ εἰς ἐκάστην τῷ Πε-
ριόδων νὰ αὐτοῖς μετατρέψει τὴν Μυρμεῖα καὶ Γενό-
μενα, τὰ ὄποια ἔμελλον νὰ δείξωσιν εἰς ή-
μᾶς

κον εἰς παράδειγμα εἴδους ἡξαπολεσθεύτως μεταξύ τῶν
χερσαίων ζώων, τὸ ὄποιον φαίνεται ὅτι λιγὸς απαίτων τὸ
μεγίστου, χωρὶς νὰ ἡξαπεριθῇ καὶ ὁ ἕδιος ἐλέφας. Ἐπει-
δὴ λοιπὸν τῶν ἡξαπολεσθεύτων εἶδων τὰ παραδείγματα
εἰσὶ σπανιώτερος μεταξύ τῶν χερσαίων ζώων, παρεὶ με-
ταξύ. Τῷ θαλασσίων, αποδεκτύεται διὰ τόπου ὅτι ἡ φύ-
ματιστική τῷ πρώτῳ ἐσιτη ὑπερωφέρει τῷ πελματικῷ.

48 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

μᾶς καιρὸς συγχόνυς, καὶ ἵσως παρομοίως μέσας τινας καὶ ἐπακολύθυς Περιόδυς.

Ἄλλα φροτῷ νὰ εἰχωρήσωμεν μακρότερον, ἃς ταχιώμενιν νὰ φρολάβωμεν μίαν αὐθίσασιν δυσχερῆ, η ὅποια ἥδη ἀπέστρεψεν τοῦ παροφανῆ συκοφαντίαν. Πᾶς, εἶρε τις, συμφωνεῖς μετὰ τῶν ἱερῶν παραδόσεων ταῦτη τὴν σὺν ὑψηλᾷ ἀρχαιόττα τῆς ὕλης; Καὶ φέναιναι δίδεστι μόνον ἐξ οὐδὲντος εἰς τὸν Κόσμον, ὅσον ἰσχυραὶ αἱ σαι ἀποδείξεις τῷ φύσιν, ὅσον βάσιμοι καὶ φαίνωνται οἱ σοὶ λόγοι, ὅσον φροφανέστατα υπάρχωστι τὰ σὲ Γενόμενα, οἷσα μὲν ὅλου τοῦτο αὐθερώθησαν εἰς τὴν Ἱερὰν Βίβλον δὲν εἴναι περιαγότερον ἀπὸ τὰ σὰ βεβαιότερα; Αὐτὸν ὁ αἵμαρῶν, δὲν πλημμελεῖ εἰς τὸν Θεόν, τὰ ὅποιας η ἀγαθόττις ἀυτὰ εἰς τῷ μᾶς ἀπεκάλυψεν;

"Οσάκις καταχράγται ὁ αὐθρωπος τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ Θείου Ὀνόματος, τοσάκις ἐγὼ πειράζομαι πάντοτε πάντοτε ταράσσομαι ὅταν βεβιλοῦ ἀυτὸν ὁ Θυτός, ηγὼ αὐτικαθιστάς εἰς τὴν ἐπίνοιαν τῆς φαντάσματος τοῦ δοξασιῶντου τῶν ἴδεων τῆς φρώτης ΟΝΤΟΣ, ατιμάζει ἀυτὸν! "Οσον καὶ χωρίσω βαθύτερον εἰς τῆς Φύσεως τὰ ἀπόκρυφα, τοσοῦτον μᾶλλον θαυμάσω, καὶ βαδέως διστάλαβηθήσομαι τὸν Κτίσιν αὐτῆς. Άλλα, μία τυφλὴ δύλαβεια ἀπετελέστη αὐτοῦ εἰς δεισιδαιμονίαν, οὐ φέναιναι η ἀληθής Θρησκεία ὑποτίθησιν ἔξεινας, σέβας μόνον, καὶ σέβας πεφωτισμένον. "Ας ἴδωμεν λοιπόν, ἃς σπουδάσωμεν νὰ κατανοήσωμεν ὄρθως τὰ φρώτα Γενόμενα, τὰ ὅποια παρέδωκεν ἡμῖν

ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ. 49

πιεῖ τῆς Κοσμοποιίας ὁ Ἱερὸς Ὑποφύτης. ἀς συλλέξωμεν φρεσκιτικοὶ τὰς διαλαμβάσας αὐτὰς ἀκτίνας ἀπὸ τῆς ὥρανίς φωτὸς, αἱ ὅποιαι αὗτὶ νὰ ἐπισκοπίσωσι τινὰ ἄλιθειαν, διώνα-
ται νὰ φροσεύσωσιν εἰς αὐτινὸν νέον βαθμὸν λαμπρότητος ω̄ μαρμαρυγῆς.

„ΕΝ ΑΡΧΗ ΕΠΟΙΗΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΝ ΟΓΡΑΝΟΝ
,, ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΗΝ“.

Διὸ σημαίνει ἡγεμονία, ὅτι ἐποίησεν ὃν
τῇ ἀρχῇ ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν τοιαῦ-
τα, ὅποια τῇ σύμερον καθορῶνται, ἐπειδὴ παρακατιὼν λέγει, Ἡ δὲ Γῆ ἢν ἀδρατος,
ὁ δὲ Ἡλιος, η Σελήνη καὶ οἱ Ἀστέρες, ἐτέθη-
σαν ἢν στερεώματι τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τῆς
Ποιήσεως. Ἀποκαθιστᾶτο λοιπὸν η Θεία Γρα-
Φὴ αὐτὴ ἐαυτῇ αὐτιφάσκυσα, εἰαὶ ἐβεβαία ὅτι
τοιαῦτα ἐποίησεν ὁ Θεὸς ὃν τῇ ἀρχῇ τὸν Οὐ-
ρανὸν γεγονότι τινὰ Γῆν, ὅποια ἢδη ὑπάρχουσιν.
ἴγενετο αὐτὸν εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον, ὅτε ἀ-
λιθῶς τοιαῦτα ἀπετελέσθησαν ὅποια ἢδη ὑπάρ-
χουσιν, ἀφ' ἧς ἐδέδοτο εἰς τινὰ ὕλην τὸ χῆμα,
καὶ ἀφ' ἧς ἐτέθησαν ὁ Ἡλιος, η Σελήνη, καὶ οἱ
Ἀστέρες, εἰς τὸ σερέωμα. Ἀνάγκη λοιπὸν, ἵνα
κατανοήσωμεν τὰς φρώτας ἐκείνας λόγυς, νὰ
ἀναπληρώσωμεν μίαν λέξιν, διὸ ης συμφωνεῖ-
ται τὸ ὅλον, καὶ νὰ αναγνώσωμεν· „Ἐν Ἀρχῇ
,, ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὴν τὴν Οὐρανὸν καὶ
,, τὴς Γῆς“.

Καὶ η ἀρχὴ αὕτη ὁ φρῶτος αὐτὸς χρόνος
ἀπαύτων ὁ ἀρχαιότατος, καθ' ὃν η ὕλη τὸν Οὐ-
ρανὸν καὶ τὴς Γῆς ὑπῆρχε ἀκόμη ὀχυράτισος,

50 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

φαίνεται ὅτι εἶχε μακρὰ τὸν διάρκειαν, ἐπειδὴ ἀς ἀκόσμωμέν φροσεκτικοὶ τῷ Ἱερῷ Ὅποφύτου τὰς λόγις·

„**Η ΔΕ ΓΗ ΗΝ ΑΟΡΑΤΟΣ, ΚΑΙ ΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΣ,**
„**ΚΑΙ ΣΚΟΤΟΣ ΕΠΕΚΕΙΤΟ ΕΠΑΝΩ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ,**
„**ΚΑΙ ΠΝΕΤΜΑ ΘΕΟΤ ΕΠΕΦΕΡΕΤΟ ΕΠΑΝΩ ΤΟΥ Τ-**
„**ΔΑΤΟΣ“.**

Η Γῆ γέννησε σκότος ἐπέκειτο, Πνεῦμα Θεῖον ἐπεφέρετο· αἱ ἐκθέσεις αὗται τῷ λόγῳ διὰ τὴν παρωχημένην, δὲ συμαίνουσιν ὅτι ὑπῆρχεν ή Γῆ αόρατος, καὶ ὅτι τὰ σκότη ἐπέκειτο ἐπαύω τῆς Αβύσσου εἰς τὸ μακρὸν χρόνον διάσημα; εἰπὲ νὰ ἀδημάτισος αὕτη καταστάσις, εἴπω τὸ σκοτεινὸν τότο τῆς Αβύσσου εἰδος μόνον μίαν ἡμέραν διήρκεν, εἴπω μάλιστα ή κατάστασις αὕτη δὲ διήρκει πολὺν χρόνον, εἰμελλούση ὁ Θεῖος Συγχειροφόδης ή ἐπέρως νὰ ἐκφραδῇ, ή διόλυς νὰ μὴ μυηθῇ τῆς σιγμῆς παύτης τῷ σκότῳ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ποιήσεως τῆς ὑλῆς ἐν γενε, νὰ διαβῇ εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς ἴδιαιτέρων παύτης εἰδῶν, καὶ μεταξὺ τῆς πορώτης καὶ διετέρας σιγμῆς τῇδε ἔργων τῷ Θεῖον μὴ κάμη τελείων ἡρέμησιν, καὶ αὐτέπαισιν διακεκερμένην. Βλέπω λοιπὸν φανερῶς, ὅχι μόνον ὅτι διώχται τις, ἀλλὰ καὶ ὅτι μάλιστα πορέπει νὰ συμφωνήσῃ κατὰ τὰ νοήματα τῆς Θείας Γραφῆς, νὰ θεωρήσῃ γενικῶς τὴν ποίησιν τῆς ὑλῆς ὡς πλέον ἀρχαιοτέραν τῇδε ἴδιαιτέρων καὶ ἀληθοδιαδόχων παραγωγῶν τῇδε διαφόρων παύτης εἰδῶν. Τότε βεβαιοῦται ἐπὶ πλέον διὰ τῆς ἐφεζῆς μεταβάσεως.